

Het grondwater of oppervlaktewater is ernstig verontreinigd als het boven de interventiewaarde zit. De interventiewaarde bedraagt voor arseen 60 µg/l en voor chroom 30 µg/l.

1 m³ geïmpregneerd hout bevat 1,5 kg. arseenzuur (H₃AsO₄), hetgeen 795 gram arseen bevat. **Dit vergiftigt ruim 13 miljoen liter water met arseen boven de interventiewaarde.**

Dezelfde m³ geïmpregneerd hout bevat ook nog 2,1 kg. chroomtrioxide (CrO₃) hetgeen 1092 gram chroom VI bevat.

Dit vergiftigt ruim 36 miljoen liter water met chroom VI boven de interventiewaarde.

Op dit moment staat in Nederland nog zo'n 8.000.000 m³ van dergelijk gewolmaniseerd hout uit ¹⁵⁾.

Als gevolg van deze opzettelijke foutieve etikettering heeft Hickson Garant B.V., zonder een daarvoor vereiste Europese risicobeoordeling, vanuit Nederland ook grote delen van West Europa kunnen vergiftigen met miljoenen kilogrammen arseenzuur in gewolmaniseerd hout. Met name in Engeland en België is Hickson Garant B.V. ook zeer actief.

Zo'n 25% van dit goed in water oplosbaar arseenzuur en chroomtrioxide trekt op termijn de grond in en verontreinigt het grondwater en later het drinkwater.

Zo'n 75% van betreffend arseenzuur en chroomtrioxide in de vele miljoenen m³ gewolmaniseerd hout, die in Nederland en West Europa nog uitstaan, komen via de Rijn en de Maas in opgeloste vorm in de Noordzee terecht.

Via de kieuwen van de daarin zwemmende vissen, en hetgeen zij eten, komt het in de vis terecht. Mede als gevolg hiervan bevat de vis in de Noordzee heden zo'n hoge concentratie's arseen dat zelfs het visvlees, vooral van platvis, veelal als gevaarlijk afval moet worden bestempeld. De arseenconcentratie in de organen van die vis is nog veel hoger. Hiervan wordt vismeel gemaakt. Dit vismeel wordt toegevoegd aan varkensvoer, kattenvoer, kippenvoer, e.d.

De boer rijdt de met vismeel vergiftigde mest weer op het land uit. Als gevolg daarvan wordt het daarop groeiende voedsel weer vergiftigd. De boeren krijgen de schuld van dit alles, terwijl Hickson Garant B.V. dit heeft veroorzaakt.

2. DE VRAGEN.

Naar aanleiding van bovengenoemde feiten wil ik u de volgende vragen stellen.

Vraag 1.

Welke stappen gaat u ondernemen tegen de foutieve classificatie en etikettering van het bestrijdingsmiddel superwolmanzout-Co door Hickson Garant B.V. te Nijmegen?

Vraag 2.

Welke stappen gaat u ondernemen tegen het ontduiken van de Europese risicobeoordeling door Hickson Garant B.V. te Nijmegen, zoals die is vastgelegd, krachtens verordening van de Europese Commissie d.d. 27 januari 1997, nr. 142/97 (pbEG L25)?

Vraag 3.

Welke stappen gaat u ondernemen tegen de houtimpregneerbedrijven Hickson Garant B.V. te Nijmegen, Hickson Garant B.V. te Amsterdam, Foreco te Dalfsen, Gebr. van Aarle B.V. te Sint Oedenrode, etc. die met genoemd superwolmanzout-Co van Hickson Garant B.V. werken en in grote hoeveelheden in voorraad hebben. Binnen deze houtimpregneerbedrijven is de voorraad superwolmanzout-Co aanwezig in geconcentreerde vorm, in opgeloste vorm met water en in gewolmaniseerd hout?

Vraag 4.

Welke stappen gaat u ondernemen tegen de distributiebedrijven, zoals Van den Anker Beheer B.V. te Son, die volgens betrouwbare bronnen grote hoeveelheden van dit superwolmanzout-Co van Hickson Garantor B.V. in opslag heeft?

Vraag 5.

Vooraf nieuwe woonhuizen, schuren en bedrijfsgebouwen bevatten met arseenzuur geïmpregneerd hout. In geval van brand en blussen met water, wordt betreffend bluswater sterk vergiftigd met het goed in water oplosbare arseenzuur, chroomtrioxide of zouten daarvan. Dergelijk besmet bluswater is zo gevaarlijk voor mens, dier en milieu dat het moet worden opgevangen. Hoe denkt u dat te realiseren?

Vraag 6.

Vooraf nieuwe woonhuizen, schuren en bedrijfsgebouwen bevatten met arseenzuur geïmpregneerd hout. In geval van brand komt zo'n 50% van dat arseenzuur vrij in de lucht in zeer kleine deeltjes. Deze deeltjes zijn veel gevaarlijker dan die van asbest en worden opgenomen via de longen en in combinatie met regenwater of bluswater ook door de huid. Hoe beschermt u de brandweerlieden, publiek en omwonenden hiertegen?

Vraag 7.

Al het aan (regen)water blootstaande gewolmaniseerde hout vergiftigt bodem, grondwater en oppervlaktewater met enorme hoeveelheden arseenzuur en chroomtrioxide. Laat u dit gewolmaniseerde hout allemaal weghalen?

Tenslotte.

Gezien de ernst van bovengenoemde feiten zou ik een spoedige beantwoording op bovengenoemd 7-tal vragen erg waarderen. Wij moeten toch niet dezelfde fouten maken als die met onjuiste classificatie en etikettering van vuurwerk, die heeft geleid tot de ramp in Enschede. Moet ook hier de controle weer falen?

Hoogachtend,
Ecologisch Kennis centrum B.V.
voor deze,

ing. A.M.L. van Rooij.
directeur.

Deze brief hebben wij laten registreren bij de stichting Sociale Databank Nederland op internet: www.sdnl.nl/ekc-tk03.htm en www.rooi.org/ekc-tk03.html

Bijgevoegde referenties.

- 1) Veiligheidsinformatieblad van het bestrijdingsmiddel superwolmanzout-Co, toel.nr. 8228N, van Hickson Garantor Nederland B.V. (2 pagina's).
- 2) Verslag chemisch onderzoek van superwolmanzout-Co van Hickson Garantor B.V. van de Keuringsdienst van waren te Groningen. (2 pagina's).
- 3) Gedeelte uit alarmgids ongevalbestrijding gevaarlijke stoffen van dr. ing. H.D. Nübler, van 1995, Koninklijke Vermande (6 pagina's).
- 4) Publicatie "EEG/793/93: parallelle lijst vastgesteld" uit het RIVM/Informatiebulletin Milieugevaarlijke stoffen van maart 1997, jaargang 4, nummer 1 (1 pagina).
- 5) Verordening (EG) nr. 142/97 van 27 januari 1997 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen (4 pagina's).
- 6) Onze brief van 21 januari 2001, kenmerk: VROM/21011/vi, aan de minister van VROM, drs. J.P. Pronk (2 pagina's).

- 7) Brief van 6 februari 2001, kenmerk: MJZ2001014946, van de minister van VROM (2 pagina's).
- 8) Onze brief van 22 maart 2001, tevens persbericht, (incl. bijlagen) aan ing. C. Boon voorzitter van de VHN (4 pagina's).
- 9) Voorblad, blz. 22, 39 en 40 uit basisdocument arseen, rapport nr. 758701002, van januari 1990 van het RIVM (4 pagina's).
- 10) Voorblad, blz. 4 en blz. 5 uit het protocol "arsenicum" S30-21 van de inspectiedienst SZW (3 pagina's).
- 11) Voorblad, blz. 35 en 36 uit het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen van 4 februari 1994, stb 91 (3 pagina's).
- 12) Voorblad, blz. 1, A2 en A3 uit de brochure "durf de dingen eens zwart in te zien, dan wordt alles rooskleurig" uitgegeven door het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Arbeid (België) in verband met hun nationale informatie campagne over de beroepskankers (4 pagina's).
- 13) Voorblad, blz. 5 en blz. 28 uit het Reprotox achtergronddocument S138-1 van het ministerie van SZW (3 pagina's).
- 14) Blz. 1, 52, 53, 54 en 55 uit het Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990 van de Tweede Kamer der Staten Generaal vergaderjaar 1985 - 1986, 19204 nrs. 1-2 (5 pagina's)
- 15) Voorblad, blz. 7, bijlage 3, uit het rapport projectnummer 3721132, van 24 december 1999 van Tauw B.V. en SHR (3 pagina's).

////////////////////////////////////

Hoever deze multinationale bedrijven, die goedkoop van hun hoogproblematisch afval afwillen, de gehele Nederlandse Tweede Kamer in hun macht hebben maakt de brief d.d. 17 juli 1996 van houtimpregneerbedrijf Carl. Tissen Import Export B.V. te Luyksgestel aan de Vaste Kamer commissie Milieubeheer van de Tweede Kamer en hun reactiebrief van 9 september 1996 daarop glashelder. In de brief van 17 juli 1996 schrijft houtimpregneerbedrijf Carl. Tissen Import Export B.V. aan de Vaste Kamer commissie Milieubeheer van de Tweede Kamer letterlijk het volgende (zie achter tab 25):

**De Vaste Kamercommissie Milieubeheer,
t.a.v. De Voorzitter,
Postbus 20018,
2500 BA Den Haag.**

Luyksgestel, 17 juli 1996.

**Betreft:
Verzoek een onderzoek in te stellen naar het functioneren van Dr. H.A.M.A. de Vries, Regionaal inspecteur voor de hygiëne van het milieu voor Noord-Brabant.**

Geachte Voorzitter.

Bij brief van 21 december 1994 heb ik aan Minister de Boer van VROM persoonlijk een afschrift van mijn concept bedrijfsmilieuplan 1995-1998 en milieujaarprogramma 1995 toegestuurd met het verzoek de daarin aangegeven vraagtekens in te vullen (Bijlage 1).

Daarin heb ik de verantwoordelijke minister persoonlijk kenbaar gemaakt dat ik als gevolg van mijn bedrijfsactiviteiten jaarlijks ca. 16.000 kg arseenzuur en 19.000 kg. chroomtrioxide (chroom VI) diffuus in de compartimenten water, bodem en lucht breng. Als reactie daarop bericht Dr. H.A.M.A. de Vries, de Regionaal Inspecteur voor de hygiëne van het milieu voor Noord-Brabant mij dat niet het Ministerie van VROM maar ik als producent verantwoordelijk ben voor alle schade als gevolg van het door mij geproduceerde hout. (bijlage 2).

In mijn brief aan de Minister van VROM heb ik zeer nadrukkelijk kenbaar gemaakt dat arseen een zwarte-lijststof is voor water, bodem en lucht en chroom VI een zwarte lijststof is voor lucht en dat in het milieu brengen ervan vanwege hun milieuschadelijke eigenschappen via een maximale brongerichte aanpak vermeden moet worden (bijlage 1). Voor onderbouw, zie bijgevoegde pagina's 1, 52, 53 en 55 uit het Indicatief Meerjarenprogramma milieubeheer 1986 - 1990 van de Tweede Kamer der Staten-Generaal no. 19204, nrs. 1-2 (bijlage 3),

Dr. H.A.M.A. de Vries is bij beschikking van 30 november 1981 no. 947/281 belast met de opsporing van overtredingen en van voorschriften gesteld bij of krachtens de Wet Milieubeheer. Daar het jaarlijks in het milieu brengen van zo'n 16.000 kg. arseenzuur en 19.000 kg chroomtrioxide mijns inziens op grond van die Wet Milieubeheer een bijzondere ernstige overtreding betreft, was hij vanuit zijn functie wettelijk verplicht mij onmiddellijk het verbod op te leggen om nog meer arseenzuur en chroomtrioxide (chroom VI) in het milieu te brengen. Hij heeft dit nagelaten. Als gevolg daarvan heb ik vanaf 21 december 1994 tot op heden nog zo'n 24.000 kg. arseenzuur en zo'n 29.000 kg. chroomtrioxide (chroom VI), zijnde zwarte lijststoffen, meer in het milieu kunnen brengen. Hiervoor kan ik nooit aansprakelijk gesteld worden. Hiervoor is Dr. H.A.M.A. de Vries (Ministerie van VROM) aansprakelijk.

Ik richt om die reden aan U het verzoek een onderzoek in te stellen naar de reden waarom Dr. H.A.M.A. de Vries mij niet of het verbod heeft opgelegd om nog langer genoemde zwarte-lijststoffen in het milieu te brengen of schriftelijk heeft onderbouwd dat dit op grond van de Wet Milieubeheer is toegestaan. Tevens verzoek ik U mij van de resultaten van dat onderzoek op de hoogte te houden.

In afwachting van Uw antwoord, teken ik.

Hoogachtend,

Carl Tissen
Directeur

- Bijlage 1: Mijn brief d.d. 21 december 1994 aan Minister de Boer (VROM) persoonlijk, inclusief mijn concept bedrijfsmilieuplan 1995 - 1998 en milieujaar-programma 1995. (11 pagina's).
- Bijlage 2 Brief d.d. 21 februari 1995, kenmerk 170295007/GM/MdB van Dr. H.A.M.A. de Vries, regionaal inspecteur voor de hygiëne van het milieu voor Noord Brabant (1 pagina).
- Bijlage 3: Blz. 1, 52, 53 en 55 uit het Indicatief Meerjaren-programma Milieubeheer 1986 1990 van de Tweede Kamer der Staten-Generaal no. 19204. nrs. 1-2 (4 pagina's).

C.c. - Dr. H.A.M.A. de Vries. Regionaal Inspecteur voor de hygiëne van het Milieu voor Noord-Brabant, Postbus 6195. 5600 MD Eindhoven.

Bij brief van 9 september 1996 reageert de Vaste Kamer commissie Milieubeheer van de Tweede Kamer daarop letterlijk als volgt (zie achter tab 26):

Aan:
Carl Tissen Import Export BV
Postbus 5
5575 ZG Luyksgestel

VROM-96-629

Uw kenmerk:

Uw brief van: 17 juli 1996

Betreft: verzoek om een onderzoek in te stellen

Hierbij bericht ik, namens de vaste commissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke ordening en Milieubeheer, de goede ontvangst van Uw bovengemelde brief. Een afschrift hiervan werd ter kennis gebracht aan de leden van de commissie.

In de vergadering van de commissie op 28 augustus 1996 is besloten Uw brief voor kennisgeving aan te nemen. Dit houdt in dat de commissie als zodanig meent geen actie te moeten ondernemen en het aan haar individuele leden overlaat te handelen zoals het hen goeddunkt. De leden van de commissie adviseren U om contact op te nemen met de Nationale Ombudsman.

In de hoop U hiermee voldoende te hebben ingelicht teken ik.

Met vriendelijke groet,

**De griffier van de commissie,
Mr. drs. J.M. de Vries**

Hiermee is feitelijk komen vast te staan dat alle 150 leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal het multinationale bedrijf Billiton/Shell, omwille van miljardenwinsten voor hun aandeelhouders, helpen met het plegen van zware milieumisdrijven waarvan miljoenen mensen ziek zullen worden totdat de vreselijke kankerdood erop volgt. Daarmee heb ik feitelijk bewezen dat de gehele Tweede Kamer der Staten-Generaal in samenspanning met Billiton/Shell een grote mens- en milieuvernietigende criminele organisatie is.

Het is allemaal begonnen in het kabinet Lubbers III.

Wim Kok was toen minister van financiën en Jan Pronk minister van ontwikkelingssamenwerking. Deze twee ministers waren toentertijd op de hoogte van het feit dat de "bestrijdingsmiddelenwet" ernstige tekortkomingen kende. De wet houdt bij de toelating van een bestrijdingsmiddel geen rekening met de niet werkzame chemische stoffen en de milieu- en gezondheidsgevolgen, van zowel de werkzame als de niet werkzame chemische stoffen, wanneer die in de afvalfase zijn beland. Met deze tekortkomingen kan dus elk soort gevaarlijk afval worden omgezet tot het product 'bestrijdingsmiddel' om het vervolgens duur te verkopen en op een ongecontroleerde wijze, al dan niet via tijdelijke producten, in water, bodem en lucht te dumpen. De metaalindustrie en ertssmelterijen hebben deze tekortkomingen in de "bestrijdingsmiddelenwet" optimaal benut. Hoogproblematisch gevaarlijk afval, vol zwarte lijststoffen als arseenzuur en chroomtrioxide, hebben ze op deze wijze weten om te zetten tot het product 'bestrijdingsmiddel'. Geen duizenden euro's per ton meer betalen voor eeuwige opslag, maar verkopen voor zo'n vijf euro per kilogram moet de gedachte geweest zijn. En ook: ons kan niets gebeuren, de minister van VROM is toch verantwoordelijk voor die tekortkomingen in de